

MOSTRA INTERNAZIONALE
D'ARTE CINEMATOGRAFICA
LA BIENNALE DI VENEZIA 2023
Official Selection

KOBIETA Z...

REŻYSERIA MAŁGORZATA SZUMOWSKA & MICHAŁ ENGLERT

MATERIAŁY PRASOWE

Poruszający portret nadziei i ciężko zdobytej samoświadomości

The Hollywood Reporter

Opowieść o Anieli Wesoły. Prowadziła zwyczajne życie – dorastanie w małym miasteczku, praca, miłość, ślub, rodzina. Jednak nigdy nie mogła być w pełni sobą – Aniela urodziła się w męskim ciele. Jakich dokona wyborów? Czy będzie gotowa poświęcić wszystko, by móc żyć normalnie i bez strachu?

Historia jej drogi do korekty płci to inspirująca, trudna i zarazem czuła opowieść o walce o siebie, trudach rodzicielstwa, skomplikowanych relacjach z rodziną i otoczeniem, ale też o pięknie prawdziwej bliskości.

Najbardziej wzruszający jako doskonała historia miłosna

The Film Verdict

OŚWIADCZENIE DUETU REŻYSERSKIEGO MAŁGORZATY SZUMOWSKIEJ I MICHAŁA ENGLERTA

Trzyma widza samą
dojmującą siłą
emocjonalną
opowiadanej
historii, a także
dzięki przepętno-
nej współczuciem
roli Małgorzaty
Hajewskiej
Krzysztofik

Variety

Kobieta z...” to dla nas bardzo ważny film, efekt wielu lat pracy, niezliczonych spotkań z osobami transpłciowymi – ludźmi w różnym wieku, którzy mieszkają w Polsce od wielu lat. Zaufali nam i podzielili się z nami swoimi historiami, a dzięki ich pomocy stworzyliśmy tę opowieść o Anieli i Izie. Aniela, która przez prawie połowę swojego życia żyła jako mężczyzna w prowincjonalnym miasteczku, odbywając mozolną drogę do wolności, wydała nam się symboliczna, stając się metaforą przemian zachodzących w Polsce, odzwierciedlając społeczeństwo, które kiedyś solidarnie zjednoczyło się, by obalić komunistyczny reżim. Obecnie jednak społeczeństwo to oznacza polaryzację postaw i niechęć do zaakceptowania przekonań, które od dawna stały się normą społeczną w pozostałej części zachodniego świata.

Tytuł naszego filmu nawiązuje do dzieł Mistrza – Andrzeja Wajdy („Człowiek z żelaza”, „Człowiek z marmuru”), ponieważ „Kobieta z...” również powstała w momencie znaczącym i przełomowym, a historię przemian kraju pokazuje z intymnej, nieznannej dotąd perspektywy. W czasach, gdy kino zastępowane jest przez content, odczuliśmy silną potrzebę opowiedze-

nia wyjątkowej historii Anieli, zadając pytania i nawiązując do klasycznych cech gatunku w formie filmu.

Mamy nadzieję, że nasz film nie tylko pomoże ludziom zrozumieć, co to znaczy być osobą transpłciową, ale także doda odwagi setkom młodych ludzi, którzy identyfikują się jako osoby trans, ale boją się mówić o tym publicznie. Przede wszystkim mamy nadzieję, że zwiększy to poparcie dla zmian w prawie, które zagwarantują im życie bez zagrożeń.

W filmie „Kobieta z...” występuje wiele osób transpłciowych, które wcielają się zarówno w postaci trans-, jak i cispłciowe. Również zespół produkcyjny składał się z wielu osób ze społeczności LGBTQ+, w tym konsultantów, asystentów i członków ekipy. Jesteśmy bardzo wdzięczni za ich udział w tym projekcie.

Nasz film nie ocenia żadnej z prezentowanych postaw. Dla nas najważniejszym elementem jest humanistyczny ton w przejmującej historii naszych dwóch głównych bohaterek. I to właśnie za nimi, z należyтым szacunkiem, podąża nasza kamera.

Subtelny film z rewolucyjnym potencjałem

Cineuropa

FILMOGRAFIA

Małgorzata Szumowska i Michał Englert od ponad 20 lat współpracują jako duet scenarzysty i reżysera przy różnych projektach (choć tylko w dwóch ostatnich filmach oboje oficjalnie pełnili funkcję reżyserów). Dodatkowo Englert pracuje również jako autor zdjęć do ich wspólnych filmów, które zdobywały nagrody w całej Europie. Ich debiutancki „Szczęśliwy człowiek” (2000) i drugi film „Ono” (2004) były nominowane do Europejskiej Nagrody Filmowej dla odkrycia roku. „Szczęśliwy człowiek” zdobył również Nagrodę Specjalną na Międzynarodowym Festiwalu Filmowym w Salonikach. Film „33 sceny z życia” (2008) otrzymał Nagrodę Specjalną Jury na festiwalu w Locarno, a „W imię...” (2013) zdobył nagrodę Teddy na Berlinale. Film „Body/Ciało” (2015) zdobył w 2015 roku Srebrnego Niedźwiedzia dla najlepszego reżysera na Berlinale, a drugiego Srebrnego Niedźwiedzia – Grand Prix Jury – otrzymali za film „Twarz” (2018). W swojej karierze nakręcili też kilka filmów w języku angielskim i francuskim, takich jak „Sponsoring” (2011), „Infinite Storm” (2022) i „Córka Boga” (2019), z udziałem Juliette Binoche, Naomi Watts i Raffey Cassidy. Ich film „Śniegu już nigdy nie będzie” (2020) miał premierę na festiwalu w Wenecji w konkursie, a następnie został polskim kandydatem do Oscara.

OBSADZENIE ROLI ANIELI

Edukacja aktorska w Polsce nadal nie jest otwarta na osoby o nieheteronormatywnej ekspresji płciowej. Dlatego w porozumieniu z osobami transpłciowymi, które pełniły funkcję doradców przy produkcji naszego filmu, obsadziliśmy w roli Anieli wyjątkową, cisplciową aktorkę Małgorzatę Hajewską-Krzysztofik, która, mamy nadzieję, skutecznie oddała prawdę o historii tej postaci – o wykluczeniu i barierach, z jakimi osoby trans muszą mierzyć się w codziennej egzystencji.

W Polsce niemożliwe było znalezienie aktora lub aktorki trans, którzy mieliby podstawowe wykształcenie aktorskie i byliby gotowi zagrać w filmie fabularnym, aby móc ukazać taką emocjonalną podróż i wrażliwość oraz zmierzyć się z ryzykiem stygmatyzacji, jaka mogłaby nastąpić później.

PRACA ZE SPOŁECZNOŚCIĄ TRANS

To pierwszy polski film, w którym tak wiele osób transpłciowych i niebinarnych zostało obsadzonych w rolach osób zarówno trans-, jak i cisplciowych. Ważne dla nas było to, by dać początkującym aktorom i innym artystom transpłciowym przestrzeń, aby mogli nie tylko reprezentować siebie, ale również rozwijać różne postacie.

Do pracy nad filmem zaprosiliśmy wszystkich aktorów trans, którzy wzięli udział w castingu. Jest to zatem jedna z pierwszych – jeśli nie pierwsza – produkcji filmowych, w której osoby transpłciowe grają role postaci cisplciowych. Co więcej, współpracowaliśmy z konsultantami transpłciowymi na wszystkich etapach produkcji.

Zależało nam na tym, aby film „Kobieta z...” zapewnił widoczność polskiej społeczności LGBTQ+, dlatego w epizodycznych rolach wystąpiło ponad 100 osób identyfikujących się jako queer. Ponadto osoby ze społeczności LGBTQ+ zostały również zatrudnione w działach scenariuszowym i reżyserkim, które wprawdzie są potencjalnie niewidoczne dla przeciętnego widza, ale mają ogromny wpływ na końcowy kształt filmu.

PRAWA OSÓB LGBTQ+ W POLSCE

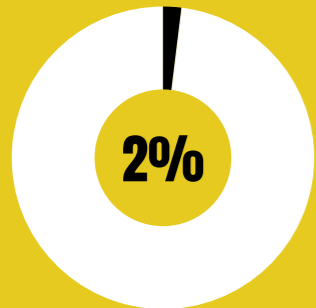
Według ILGA-Europe Polska to najbardziej homofobiczny i transfobiczny kraj w Unii Europejskiej. Polityka rządu konsekwentnie pozbawia osoby LGBTQ+ prawa do pełnego uczestnictwa w życiu społecznym. Ta sytuacja, wraz z innymi barierami prawnymi, znajduje odzwierciedlenie w alarmujących wskaźnikach dotyczących samobójstw i traumy, głównie wśród młodzieży LGBTQ+.

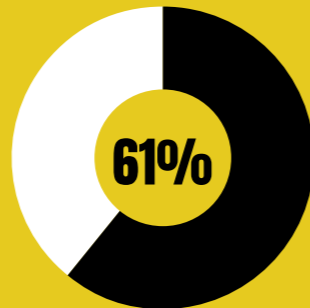
POLSKA LGBTQ+

Polska zajmuje ostatnie miejsce wśród krajów Unii Europejskiej w ILGA-Europe, najważniejszym ogólnoeuropejskim rankingu badającym poziom równouprawnienia osób LGBTQ+. Na 49 europejskich krajów Polska zajęła 42. pozycję.

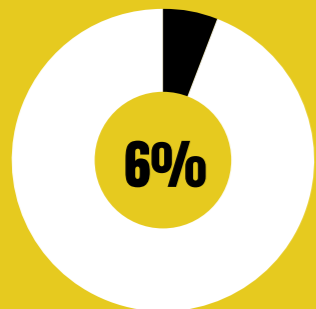
Źródło: <https://www.rainbow-europe.org/country-ranking#eu>

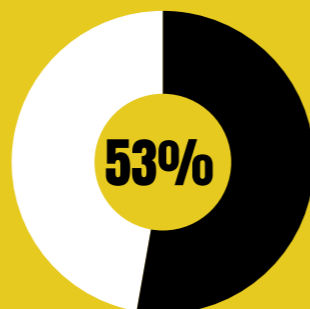
badanych Polaków nie identyfikuje się jako kobieta lub mężczyzna.

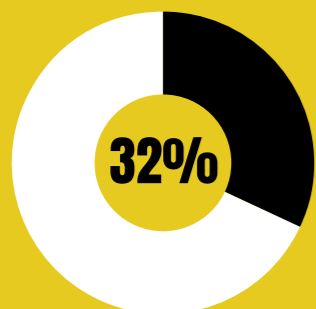
badanych uważa, że osoby transpłciowe doświadczają dużej dyskryminacji, a **64%** zgadza się, że powinny być chronione przed dyskryminacją w życiu publicznym i zawodowym.

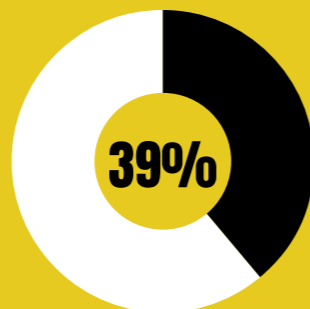
badanych ma styczność z osobami transpłciowymi.

ankietowanych uważa, że za zgodą rodziców transpłciowym nastolatkom należy zezwolić na opiekę medyczną dotyczącą korekty płci.

Polek i Polaków opowiada się za możliwością zawierania małżeństw jednopłciowych (w porównaniu z badaniem z 2013 r. poparcie dla małżeństw osób tej samej płci wzrosło o 11 punktów procentowych). Kolejne **35%** popiera inną formę legalizacji takich związków.

uważa, że to system ubezpieczenia zdrowotnego powinien pokrywać koszty takiej korekty.

Źródło danych:
Ipsos LGBT+ Pride 2023. Realizacja badania: od 17 lutego do 3 marca 2023 roku, metoda CAWI, na próbie mieszkańców 30 wybranych państw (łącznie N = 22 514, w tym N = 500 w Polsce). Badanie prowadzone w ramach cyklicznych pomiarów na platformie online Ipsos Global Advisor.

PROBLEMY PRAWNE OSÓB TRANSPŁCIOWYCH W POLSCE

FRAGMENTY PUBLIKACJI:

BIULETYN RZECZNIKA PRAW OBYWATELSKICH 2020, nr 2 Zasada Równego Traktowania. Prawo i praktyka, nr 28 Postępowania w sprawach o ustalenie płci – przewodnik dla sędziów i pełnomocników Redakcja merytoryczna serii Zasada Równego Traktowania. Prawo i Praktyka: dr hab. Adam Bodnar, RPO Autorki: Milena Adamczewska-Stachura, Biuro Rzecznika Praw Obywatelskich dr Paulina Pilch, Fundacja Trans-Fuzja

- W trakcie procesu o ustalenie płci, do momentu wydania wyroku, osoba transpłciowa formalnie pozostaje płci metrykalnej. Z tego powodu często zdarza się, że sędziowie, a za nimi inni uczestnicy postępowania, zwracają się do powoda lub powódki przy użyciu form gramatycznych właściwych dla płci przypisanej przy urodzeniu. W większości przypadków jest to odbierane przez osoby transpłciowe jako brak szacunku dla ich tożsamości, a w konsekwencji może stanowić naruszenie godności i prowadzić do stworzenia poniżającej i uwłaczającej atmosfery na rozprawie. Źródłem tego problemu może być mylne przeświadczenie sędziego o prawnym obowiązku zwracania się do powoda lub powódki zgodnie z płcią metrykalną, ale w niektórych sytuacjach też brak świadomości negatywnych konsekwencji takiego działania albo niepewność, jakich form gramatycznych użyć, zwłaszcza jeśli wygląd zewnętrzny osoby transpłciowej nie wskazuje jednoznacznie na jedną z płci.
- Zdarza się, że w toku postępowania powód lub powódka są pytani o orientację seksualną, o preferencje seksualne, a nawet o historię seksualnych doświadczeń. Kwestie te analizują też czasem i omawiają w swych opiniach powołani w sprawie biegli. Stanowi to nieuzasadnioną i niepotrzebną ingerencję w życie prywatne i godność osoby transpłciowej. Podczas gdy sam proces przeciwko rodzicom jest już w każdym wypadku obciążający emocjonalnie i psychicznie, sytuacja, w której jako strony postępowania rodzice są zaznajamiani ze wszystkimi ujawnionymi w jego toku szczegółami seksualności powoda/powódki, jest dla niego/niej upokarzająca, a przy tym krępująca dla wszystkich uczestników procesu.
- Zgodnie z przyjętym orzecznictwem Sądu Najwyższego, uwzględnienie powództwa o ustalenie płci przeciwnej do tej przypisanej przy urodzeniu jest uzależnione od oceny przez sąd trwałości poczucia przynależności osoby transpłciowej do tej płci. Podczas gdy w teorii udowodnienie spełnienia powyższej przesłanki pozostaje jedynym wymogiem, który powód lub powódka muszą spełnić w toku postępowania, jego niejednoznaczny charakter otwiera w praktyce przestrzeń dla róż-

nych interpretacji. Sądy polskie prezentują niejednolite podejście co do kwestii dokumentów medycznych, których wymagają od powoda lub powódki, oraz co do zabiegów medycznych, których przejście uważają za konieczne dla dokonania pozytywnej oceny trwałości poczucia przynależności osoby do danej płci. Zidentyfikowana rozbieżność w praktyce orzeczniczej jest bezsprzecznie niepożądana. Prowadzi do chaosu interpretacyjnego i pozostawia osoby transpłciowe wnoszące powództwo o ustalenie płci w niepewności co do warunków jego skuteczności. Ponadto, niepewni, jak postępować, są także lekarze i specjaliści zdrowia psychicznego, którzy przeprowadzając transycję medyczną osoby transpłciowej, często zlecają zbędne badania, ze względu na przeświadczenie o konieczności ich udokumentowania na potrzeby procesu sądowego. Wreszcie, wymogi stawiane przez niektóre sądy w tym zakresie znacząco odbiegają od standardu wynikającego z orzecznictwa międzynarodowego i polskiego.

- Rodzice są zawsze stroną pozwaną w procesie o ustalenie płci. Tym samym wielokrotnie sądy oczekują, że rodzice stawiają się na rozprawę nawet wtedy, gdy rodzice uznają powództwo i wnoszą o przeprowadzenie rozprawy pod ich nieobecność. Struktura procesu o ustalenie płci jest wyjątkowo obciążająca dla obydwu stron procesu. Sam fakt pozywania rodziców jest dla wielu osób zupełnie niezrozumiały i budzi uzasadniony sprzeciw. Dodatkowo dla wielu rodziców transycja ich dziecka jest procesem trudnym do zaakceptowania. Konieczność wizyty w sądzie, sama w sobie stresująca dla wielu osób, dla rodziców osoby transpłciowej jest czasami nie do zniesienia.

- Niejednokrotnie rodzice aktywnie sprzeciwiają się transycji swojego dziecka, w tym sądowej korekcie płci. W takich sytuacjach rodzice starają się utrudniać proces, wydłużając go i prowadząc do oddalenia powództwa. W zależności od merytorycznego przygotowania rodziców ich działanie może polegać na kwestionowaniu opinii lekarzy i biegłych, wnioskowaniu o wyznaczenie innych biegłych lub dopuszczeniu dowodu z opinii np. lekarza rodzinnego. Gdy opinia kolejnego biegłego jest korzystna dla strony powodowej, rodzice wnoszą o kolejną. Zdarzały się procesy, w których sąd przez blisko 3 lata dopuszczał kolejne opinie lekarskie, w tym takie jak opinia lekarza internisty sprzed 5 lat nie dotycząca transpłciowości powoda. Rodzice potrafią też podejmować inne kroki prawne, takie jak powiadamianie prokuratury o podejrzeniu popełnienia przestępstwa przez lekarza wydającego diagnozę. Zdarzają się sytuacje wniosków o wyłączenie sędziego uzasadniane jego stronniczością czy wnioski o zmianę sądu. Rodzice wnoszą też wielokrotnie o powoływanie kolejnych świadków, zazwyczaj członków rodziny i znajomych mających zeznawać np. na okoliczność normalnego rozwoju dziecka w okresie dojrzewania lub np. choroby psychicznej powoda uzasadniającej jego/jej nienaturalne, zdaniem rodziców, zachowanie.

Liryczna i pełna
wrażliwości podróż
kobiety, która
staje się sobą

Indiewire

Mimo że to jest opowieść dosyć bajkowa, love story, to jest jednak bardzo mocno zakorzeniona w naszych prawdziwych życiach”

ANU CZERWIŃSKI
AKTOR ORAZ ASYSTENT REŻYSERA

Myszę, że to jest przede wszystkim pierwsza opowieść o dojrzałej osobie trans, o tej drodze, która nie jest tylko takim momentem z życia, czyli coming outem albo początkiem transycji, to nie jest opowieść o nastolatku, który odkrywa swoją tożsamość, to nie jest opowieść o początku drogi, ale to jest cała droga życia osoby trans. Takiej kompleksowej postaci, takiego kompleksowego scenariusza, gdzie opowiadamy o różnych aspektach życia, takich jak zakładanie rodziny, walka z prawodawstwem w Polsce, odkrywanie siebie, ale też reakcja rodziny czy reakcja partnerki, poszukiwanie miłości – takiej historii, gdzie bohaterka czy bohater transpłciowy jest pełnokrwisty i jego życie jest głębokie, czegoś takiego jeszcze w Polsce nie było. To też pokazuje, że my jako osoby trans chcemy całego życia, że na-

sze życie to nie jest tylko załatwianie hormonów i operacja. My chcemy kochać, zakładać rodziny, chcemy żyć pełnią życia. Myślę, że to przesłanie jest bardzo ważne, bo ono sprawia, że ta postać nie jest egzotyczna dla ludzi, że ona jest po prostu częścią społeczeństwa. Mimo że cały scenariusz, wszystkie perypetie krążą wokół tematu transycji, to tak naprawdę one sięgają o wiele dalej, portret Anieli jest bardzo pogłębiony. Myślę, że wielu widzów, którzy zobaczą ten film, zrozumie, że naszym jedynym życiowym problemem wcale nie jest transycja, tylko to, co się dzieje dalej w życiu. Dla mnie to przesłanie, że chcemy całego życia, jest piekielnie ważne, wychodzące poza machanie tęczą flagą – to jest głęboka opowieść o życiu.

ANIELA / ADAM

**MAŁGORZATA
HAJEWSKA-KRZYSZTOFIK**

W swojej karierze współpracowała z wybitnymi reżyserami teatralnymi: Jerzym Jarockim, Jerzym Grzegorzewskim, Andrzejem Wajdą, Kazimierzem Kutzem i Grzegorzem Jarzyną. Hajewska-Krzysztofik dowiodła swoich wyjątkowych umiejętności dramatycznych nie tylko w teatrze, ale także w filmie. Po raz pierwszy pojawiła się na dużym ekranie w jednym z najżywiej komentowanych polskich filmów z początku lat 90. „Śmierć dzieciorka” (1990). Niedługo po tym zagrała drugoplanową rolę Marty w filmie Małgorzaty Szumowskiej „Szczęśliwy człowiek” (2000). W 2008 roku zdobyła nagrodę dla najlepszej aktorki drugoplanowej na Festiwalu Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni za rolę w filmie Szumowskiej „33 sceny z życia”.

”

Sytuacja osób transpłciowych w Polsce nie jest łatwa. Gdy kręciliśmy *Kobietę z...* zbliżały się wybory i lider polskich nacjonalistów, którzy wówczas jeszcze rządili w Polsce, uczynił osoby transpłciowe celem swoich werbalnych ataków. Twórcy filmu współpracowali z osobami transpłciowymi na wszystkich etapach produkcji filmu, aby mieć jak najbliższy kontakt z rzeczywistością. Osoby transpłciowe pojawiają się też na ekranie w kilku scenach. Rozmowy z obecnymi na planie osobami transpłciowymi dawały mi poczucie, że to, co robimy ma sens, a historia Anieli nie jest historią jednej osoby.

Filmy fabularne mają duży wpływ na tak zwaną świadomość społeczną, więc nadzieje związane z *Kobietą z...* są zrozumiałe. Ja starałam się dać z siebie wszystko jako aktorka, bo myślę, że tylko dobre filmy mają szansę zmienić coś w ludziach i w ten sposób zmieniać rzeczywistość.”

”

Cieszę się, że wcieliłam się w postać Izy, partnerki osoby transpłciowej. Miałam okazję spotkania takich partnerek, wywiadów z nimi i poznania ich perspektywy drogi do akceptacji, zrozumienia i edukacji. Odbyłam wiele ciekawych rozmów na temat terapii par, tego, jak ważne jest nauczyć się mówić o przeszłości - te dziewczyny mówiły "moja ukochana osoba", już nie mówiły o przeszłości jako "on". Doszło do akceptacji tego, że to zawsze była ona, ale też rozmów momentami trudnych. Bardzo ujęło mnie to, że jedna moja bohaterka powiedziała, że cieszy się, że akurat ja pokazuję ich stronę i bardzo mi kibicuje, żebym mogła się w to dobrze wcielić. Usłyszałam bardzo dużo interesujących rzeczy, które pomogły mi zagrać stłumioną złość. To są trudne emocje, które są wstydliwe, bo w obliczu prawdy, gdzie najważniejsze jest to, żeby być sobą, druga strona ma prawo do trudnych uczuć, żeby móc je przepracować. I tak, jak w naszym filmie, dochodzi do pojednania, akceptacji i miłości, która jest ponad wszystko, która jest transcendentna, prawdziwa. One, mimo tego tych wszystkich perypetii, chcą ciągle być razem, bo się kochają.

Chciałabym, żeby film przyczynił się do edukacji, żeby ludzie obejrżeli tę historię, przypatrzyli się tej relacji, tej miłości, która jest bardzo prawdziwa. Chodzi o to, żeby się otworzyć i nie bać pytać - nawet jak pojawia się dyskomfort czy lęk, to mimo wszystko iść na film, bo to jest przepiękna historia o miłości i nietypowym melodramacie, więc ona na pewno może pomóc w tym, żeby się otworzyć i doedukować.”

IZA
JOANNA KULIG

Joanna Kulig w 2011 roku zagrała u boku Juliette Binoche w filmie „Sponsoring”, swoim pierwszym wspólnym projekcie z Małgorzatą Szumowską. Zyskała międzynarodowy rozgłos dzięki głównej roli w nominowanej do Oscara „Zimnej wojnie” Pawła Pawlikowskiego, za którą otrzymała Europejską Nagrodę Filmową dla Najlepszej Aktorki. Od tego czasu pojawiła się w projektach zarówno anglojęzycznych, jak i francuskojęzycznych, w tym w miniserialu wyprodukowanym przez Stevena Spielberga i Toma Hanksa „Masters of the Air”, w serialu Netflixa „The Eddy” w reżyserii Damiena Chazelle’a, a także w filmie Jérôme’a Salle’a „Kompromat”. Ostatnio zagrała w filmie Rebekki Miller „She Came to Me”, który w 2023 roku otworzył Festiwal Filmowy w Berlinie, a także w filmie Michaela Keatona „Knox Goes Away”, który premierę miał we wrześniu 2023 na Międzynarodowym Festiwalu Filmowym w Toronto. Joanna była członkinią jury sekcji Un Certain Regard na 75. Festiwalu Filmowym w Cannes, a w 2023 roku została przyjęta do Amerykańskiej Akademii Sztuki i Wiedzy Filmowej.

MŁODA ANIELA / ADAM MATEUSZ WIĘCŁAWEK

Mateusz Więclawek to jeden z najbardziej utalentowanych młodych aktorów w Polsce, absolwent Wydziału Aktorskiego PWSFTViT w Łodzi. Zagrał główne role w takich filmach jak „Zieja” w reżyserii Roberta Glińskiego, „Wiarołom” Piotra Złotorowicza, „Wesele” Wojtka Smarzowskiego czy „W lesie dziś nie zaśnie nikt 2” Bartosza M. Kowalskiego, kontynuacji pierwszego polskiego slashera zrealizowanego dla Netflix. Jego dorobek artystyczny obejmuje również role w filmach „Prosta historia o morderstwie” w reżyserii Arkadiusza Jakubika, „Konwój” Macieja Żaka, „Czuwaj” Roberta Glińskiego, „Monument” Jagody Szalc, a także „Cicha noc” w reżyserii Piotra Domalewskiego czy „Kler” Wojtka Smarzowskiego, które zostały uhonorowane licznymi nagrodami na wielu festiwalach filmowych. Wystąpił też w filmie „Wszyscy moi przyjaciele nie żyją” w reżyserii Jana Belcl. W 2023 roku można go było zobaczyć w „Imago” w reżyserii Olgi Chajdas, „Znaku” Roberta Glińskiego.

Nie jest łatwo opowiedzieć całą historię życia jednej osoby, nie jest też łatwo uchwycić jej serce i duszę, uczucia, cierpienia, radości i doświadczenia w spójną i wciągającą historię, z którą każdy może się utożsamić

FirstShowing.net

MŁODA IZA BOGUMIŁA BAJOR

Bogumiła Bajor to dwudziestojednoletnia aktorka pochodząca z Warszawy. Właśnie ukończyła drugi rok studiów w Akademii Teatralnej im. Aleksandra Zelwerowicza w Warszawie na Wydziale Wokalno-Aktorskim. Studiuje również grę na skrzypcach na Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina. „Kobieta z...” to jej debiut aktorski.

**Odważny, ambitny
rozdział twórczości
nieprzewidywalnego
duetu reżyserskiego**

Screen International

**Wspaniałą cechą
reżyserii Szumow-
skiej i Englerta
jest sposób, w jaki
przedstawiają opty-
mizm i drobne akty
dobroci**

AwardsWatch

MONTAŻ JAROSŁAW KAMIŃSKI

Jarosław Kamiński jest absolwentem Wydziału Montażu Filmowego Szkoły Filmowej FAMU w Pradze. Nie tylko pracuje jako montażysta filmowy, ale jest też profesorem w Szkole Filmowej w Łodzi. Jest członkiem Polskiej Akademii Filmowej, Europejskiej Akademii Filmowej, Amerykańskiej Akademii Sztuki i Wiedzy Filmowej oraz Czeskiej Akademii Filmu i Telewizji. Jarosław Kamiński jest członkiem założycielem i byłym prezesem Polskiego Stowarzyszenia Montażystów. Jest pięciokrotnym laureatem Polskiej Nagrody Filmowej „Orzeł”, a w 2018 roku otrzymał Europejską Nagrodę Filmową za montaż „Zimnej wojny”. Trzy zmontowane przez niego filmy zostały uznane za Europejskie Filmy Roku („Ida”, „Zimna wojna” i „Aida”). Były również nominowane do Oscara, którego „Ida” zdobyła w 2015 roku.

SCENOGRAFIA MAREK ZAWIERUCHA

Marek Zawierucha studiował na Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie i ukończył Wydział Malarstwa, Scenografii i Plakatu. Pracował przy realizacji filmów z Małgorzatą Szumowską i Michałem Englertem, Wojciechem Smarzewskim, Agnieszką Holland, Jerzym Skolimowskim, Johnem Kentem Harrisonem

oraz Wilhelmem Sasnałem. Jest członkiem Polskiej i Europejskiej Akademii Filmowej.

KOSTIUMY ANNA ENGLERT

Anna Englert jest projektantką kostiumów filmowych i teatralnych oraz członkiem Polskiej Akademii Filmowej. Została dwukrotnie nagrodzona na Festiwalu Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni. Jej ostatnie projekty to „Subuk” w reżyserii Jacka Lusńskiego oraz „Apokawixa” Xawerego Żuławskiego.

CHARAKTERYZACJA WALDEMAR POKROMSKI I MONIKA KALETA

Waldemar Pokromski to doświadczony charakteryzator, który pracował przy wielu znaczących projektach, takich jak „Lista Schindlera”, „Dziewiąte wrota”, „Pianista”, „Biała wstążka”, „Perfumy”, „Fałszerze” czy „Katyń”. W ostatnich latach Pokromski współpracował z wieloma cenionymi reżyserami, w tym z Oliverem Stone’em, Anthonym i Joe Russo, Terrence’em Malickiem, Dancanem Johnem, Marie Noelle, Małgorzatą Szumowską i Pawłem Pawlikowskim. Jego wyjątkowe charakteryzacje przyniosły mu wiele międzynarodowych nagród i nominacji, w tym nagrodę BAFTA za „Listę Schindlera” i Europejską Nagrodę Filmową Prix d’Excellence za „Baader-Meinhof”.

Monika Kaleta jest wizażystką i kostiumografem. Ostatnie produkcje filmowe z jej udziałem to „Płynące wieżowce” i „Głupcy” w reżyserii Tomasza Wasilewskiego, „Fuga” Agnieszki Smoczyńskiej, „Fucking Bornholm” Anny Kazejak oraz „Imago” Olgi Chajdas. Otrzymała nagrodę za najlepsze kostiumy do filmu „Zjednoczone stany miłości” w reżyserii Tomasza Wasilewskiego na Festiwalu Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni. Od 2008 roku na stałe współpracuje z Nowym Teatrem w Warszawie, tworząc charakteryzacje do wszystkich spektakli Krzysztofa Warlikowskiego. Jest członkiem Polskiej Gildii Filmowej i Europejskiej Akademii Filmowej.

MUZYKA JIMEK

Radzimir Dębski, znany również pod pseudonimem Jimek, to kompozytor, producent, dyrygent i jeden z najbardziej znanych polskich artystów muzycznych. Jimek, kompozytor w trzecim pokoleniu, urodził się w rodzinie muzyków i studiował kompozycję klasyczną na Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina w Warszawie, gdzie uzyskał tytuł magistra kompozycji. Następnie studiował orkiestrację i muzykę filmową na UCLA. Jimek skomponował muzykę do swojego pierwszego filmu w wieku 15 lat i od tego czasu zdobył wiele nagród za muzykę filmową i telewizyjną, w tym Nagrodę Polskiej Akademii Filmowej

za najlepszą muzykę do filmu „Sztuka kochania”. Zdobyl międzynarodowe uznanie jako zwycięzca konkursu na remiks „End of Time” Beyoncé, pokonując ponad 3000 uczestników z całego świata. Zwycięski utwór został następnie wydany na płycie Beyoncé „4: The Remix”. Jego symfoniczna orkiestracja „Hip Hop History” zyskała dużą popularność, przynosząc mu uznanie na całym świecie. Tworzy własny, wyjątkowy styl kompozycji i stosuje eklektyczne podejście do różnych rodzajów muzyki.

NO-MAD FILMS:

NO-MAD Films to firma zajmująca się produkcją filmową i skupiająca się na niezależnych międzynarodowych produkcjach z potencjałem festiwalowym i dystrybucyjnym, powstała w wyniku współpracy pomiędzy Nowhere i Madants. W naszym dorobku znajdują się takie filmy jak „High Life” niekwestionowanej ikony francuskiego kina autorskiego Claire Denis z Juliette Binoche i Robertem Pattinsonem w rolach głównych; islandzka tragikomedia „W cieniu drzewa” Hafsteinna Gunnara Sigurdssona; „Szarlatan” Agnieszki Holland; „Lamb” z Noomi Rapace w roli głównej (Cannes 2021), ukraiński film „Pamfir” (Cannes 2022), „Inni ludzie” Aleksandry Terpińskiej (Festiwal Filmowy w Tallinnie) czy nagrodzony Złotymi Lwami na FPFF w Gdyni film Agnieszki Smoczyńskiej „Silent Twins”, który swoją premierę miał na festiwalu w Cannes.

KOBIETA Z...

Tytuł oryginalny:	Kobieta z...
Tytuł angielski:	Woman of...
Gatunek:	Dramat
Kraj:	Polska, Szwecja
Język:	Polski
Rok:	2023
Czas trwania:	132 min
Reżyserzy:	Małgorzata Szumowska i Michał Englert
Scenariusz:	Małgorzata Szumowska i Michał Englert
Zdjęcia:	Michał Englert
Montaż:	Jarosław Kamiński
Scenografia:	Marek Zawierucha
Kostiumy:	Anna Englert
Charakteryzacja:	Waldemar Pokromski i Monika Kaleta
Dźwięk na planie:	Marcin Jachyra
Dźwięk:	Marcin Kasiński, Filip Krzemień
Muzyka:	Jimek
Produkcja:	NO-MAD Films, Plio Limited
W koprodukcji z:	Film i Väst, Common Ground Pictures
Producenci:	Klaudia Śmieja-Rostworowska, Katarzyna Jordan-Kulczyk, Grzegorz Jankilevitsch, Bogna Szewczyk-Skupień, Małgorzata Szumowska, Michał Englert
Koproducenci:	Jonas Kellagher, Kristina Börjeson
Dystrybucja:	Next Film
Produkcja współfinansowana przez	Polski Instytut Sztuki Filmowej
Obsada:	Małgorzata Hajewska-Krzysztofik, Joanna Kulig, Mateusz Więclawek, Bogumiła Bajor, Jerzy Bończak, Anna Tomaszewska, Jacek Braciak, Franciszek Englert, Renata Danciewicz, Wojciech Meczaldowski, Marta Nieradkiewicz, Piotr Bondyra, Pola Gonciarz, Mikołaj Chroboczek, Tomasz Schuchardt, Mikołaj Grabowski, Helena Sujecka, Krystyna Krotoska, Piotr Polak, Mirosław Kropielnicki, Paweł Tomaszewski, Piotr Cyrwus

Kontakt dla mediów:

Joanna Jakubik · joanna.jakubik@next-film.pl · tel. 514 793 494

www.next-film.pl

Plio Ltd

common ground pictures

ANONYMOUS

m | Grupa Moderator

memento INTERNATIONAL

empik

sens

FILMWEB

zwiercladto

VOGUE

GAZETA.PL

wysokieobcasy.pl

TOK

SEXED PL

Dr Irena Eris